

nelse og faa omfattende Kjendskab til alle de forskjellige Retsforhold som muligt. Det andet vigtige Punkt er det, at faa vist som Søs. og Handelsrettens Anseelse og Betydning, det Heldbringende ved dens Virksomhed og den Indskyldelse, den kan have paa en videre Omordning af vor Retspleie, i særdeles høi Grad beroer paa Formandens Dydighed og den Stilling, han formaaer at indtage og forstaaer at hævde i og udenfor Retten, saavist fortjener det stor Opmerksomhed, at man ved successive at lade alle Hof- og Stadsrettens Assesorer deeltage i og blive fortrolige med Søs. og Handelsrettens Virksomhed skaber en dygtig Planteskole, hvorfra man i sin Tid kan have grundet Haab om at kunne hente den fornødne Capacitet til at besætte den ledige Formandsplads i Søs. og Handelsretten med, ligesom man paa den Maade ogsaa vil have Mænd, der med Rolighed og fornøden Duellighed kunne fungere i Formandens Forsald, medens det uden saadanne naturlige Vicarier vistnok ofte i Vacance og Forsaldstilfælde vil kunne blive vanskeligt nok strax at finde en Mand, der har Lyft og Mod til at paatage sig, og hvem man med Rolighed kan betro, at lede Søs. og Handelsrettens Virksomhed. — At indskrænke sig til at lade een Hof- og Stadsretsassesor tiltræde Søs. og Handelsretten, vilde i flere Henseender være mindre tilfredsstillende; paa den anden Side er 2 formeentlig tilstrækkeligt, og der turde være saa meget mindre Anledning til at forsøge dette Antal, som Forholdet mellem de retslærde og de ikke-retslærde Dommere i hver enkelt Sag derved vilde kunne blive forhykket. Under Forudsætning af, at 4 ikke-retslærde Medlemmer skulle deeltage i hver enkelt Sags Behandling og Paakjendelse, vil det retslærde Element, om det end som foreslaaet forstærkes med 2 Hof- og Stadsretsassesorer, dog blive i numerisk Minoritet, og den Anke kan saaledes ikke fremsættes imod Udvalgets Mindretals Forslag, at Søs. og Handelsretten derved vilde tabe sin Charakter som for Størstedelen sammensat af søs. og handelskyndige Elementer.

Udvalgets Fleertal finder ikke det af Mindretallet Anførte at være af saadan Vægt,

at man derfor skulde forlade Udfastets, iøvrigt med den nuværende Soret stemmende, Tanke, at Retten med Undtagelse af den ledende, retslærde Formand, bør bestaae af de med Hensyn til de forekommende Sager særlig sagkyndige Elementer.

Betræffende Udfastets 2det Afsnit om Søs. og Handelsrettens Virkekræds har Udvalget ikke fundet Anledning til betydelige Erindringer. Ved § 12 skal man kun tillade sig at foreslaae, at der til Nr. 1 for Tydeligheds Skyld søies: „og Forhold, vedrørende disse deres Stillinger“, og at Nr. 7 udelades; da det formeentlig deels omfatter for meget (Køb og Salg af Skibsproviant, forsaavidt nemlig mange Varer kunne være Gjenstand for saadan Handel, uden at de behøve at være af særlig Betskaffenhed eller Handelen af anden Art end ved Salg af slige Varer til andet Brug), og deels forsaavidt fornødent omfattes af den almindelige Slutningsbestemmelse i Nr. 8. — Ved § 13 foreslaaer man, foruden nogle Redactionsændringer i Nr. 1 og 2, deels et Tillæg til Nr. 3 med Hensyn til Handelen efter Mægler=Slutteddel, deels en Omredaction af Nr. 5, hvis Mening forekommer Udvalget at være uklar, maaskee endog at beroe paa en Misforstaaelse.

Fremdeles har Udvalgets Fleertal (Alle undtagen A. Hage) meent, at det dog har overveiende Betænkkelighed, saaledes som i Paragraphens næstsidste Stykke at opstille en legal Formodning for, at alle af Handlende til Handlende udstedte Forskrivninger skulle formodes at angaae deres Handelsbedrift, navnlig med Hensyn til eensidige Gjældsbreves lette Transportabilitet.

Et Mindretal (Alberti og Klein) foreslaaer endelig, at Nr. 6, alle Bexelsager mellem Handlende, udelades, idet man gaaer ud fra, at alle Bexelsager, uden Hensyn til hvem der er Part i dem, skulle paakjendes efter en og den samme, almeen=borgerlige Lovgiv-